

עת"א 10012/11/14 - היועץ המשפטי לממשלה נגד ועדת השחרורים, חנניה לוי

בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 14-11-10012 היועץ המשפטי
לממשלה נ' ועדת השחרורים ואח'
90 נובמבר 2014

לפני:
כב' נשיא אברם טל, אב"ד כב' השופט אהרון מקובר כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

הוועת	היועץ המשפטי לממשלה	העוטר
נגד		
המשיבים	1. ועדת השחרורים 2. חנניה לוי	

nocchim:

ב"כ העוטר עוז"ד ליאת פרג
המשיב 2 ובא כוחו עוז"ד רן תגר

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המשיב מרצה עונש מאסר שישי בגין 7 מקרים של גניבת מכשירי טלפון ניידים נושא תיק פלילי 3138-05-13 ותיק פלילי 17385-05-12 (בימ"ש השלום בקרית שמונה) וביום 30.10.14 החליטה המשיבה 1 (להלן: "הועדה") לשחרר אותו על תנאי בתנאים שנקבעו בסיפא החלטתה לרבות עמידה בתנאי התוכנית הטיפולית של מרכז "התחלת חדשה" שצורפה לעתירה והצגה בפניו ותשלום הקנס והפייצוי שנפסקו לחובתו בגזה"ד, אשר שולמו.

העוטר טוען בכתב העתירה כי שגתה הועדה כאשר לא לקחה בחשבון במנין שיקוליה את העובדה שהמשיב לא קיבל טיפול בין כותלי הכלא ולא פנה לרשותה על מנת שתכין תוכנית טיפולית עבורו לאחר שחרורו, אלא פנה לתוכנית טיפולית

עמוד 1

פרטית שאון בה כדי לאין את מסוכנותו לרכוש הציבור.

כמו כן הינה העותר להרשעותיו הקודמות של המשיב בגין עבירות רכוש, מין ואלימות וכן שמשלואה מאסרים קודמים שוחרר המשיב על תנאי וחזר לבצע עבירות ולשאת עונשי מאסר.

ב"כ המשיב תומך בהחלטת הוועדה נושא העירה וטען, כי תפקודו של המשיב במהלך מאסרו היה חיובי, הוא יצא לחופשה ולא פנה לרשותה מאחר ויתרת מאסרו היא קצרה והוא סבר, כפי שהדבר קיים לגבי אסירים אחרים, שבשל יתרת מאסר זו לא תקין עבورو רשותה תוכנית טיפולית לאחר שחרורו.

יען בהחלטת הוועדה נושא העירה מעלה כי נחה דעתה שהתנהגות המשיב בכלא הייתה תקינה ו邏輯 heoa ראי לשחרורו. הוועדה אמונה לא התעלמה מדווחות גורמים הטיפולים שהוצעו בפניה ובפניו, לפיהם המשיב ממוקד בהשראתו היומיומית ולא פניו לקבל סיוע רפואי או לעורוך שינוי שמעוני בחיו.

לאמור בסעיף 8 בהחלטת הוועדה יש להוסיף את הדברים הנוספים שכתבו גורמי הטיפול בחווות דעתם ולפיهم, המשיב אינו מודה בסעיפי כתוב האישום ומוסר שלא הוא זה שנגנב את הפלאפון אלא קיבל אותו.

יש בהתייחסות זו של המשיב לעבירות נושא מאסרו, שבביצועו הודה בפני ביהם"ש שגזר את דין, כדי להוסיף על נימוקי העירה לפיהם המשיב לא נטל אחריות מלאה על מעשיו ו邏輯 heoa גם לא הביע נזקקות טיפולית על מנת למנוע פגעה צפיה ברכוש הציבור בעתיד, כפי שפגע ברכשו בעבר במקרים נושא גזה"ד ובabayot נגד הרकוש שביצע בעבר.

חוק שחרור על תנאי והפסיקה על פי קובעים כי דרך המלך בכל הקשור להכנות תוכנית שיקומית לצורך שחרור מוקדם היא פניה לרשותה.

המשיב לא הילך בדרך המלך ואין בעובדה שסביר כי רשותה לא תקין עבورو תוכנית בשל תקופת מאסר קצרה כדי להצדיק את העדר הפניה. חזקה על המשיב שידע מראש לא תקין תוכנית שיקומית עבورو מאחר ולא השתתף בכל הליך טיפולו במהלך מאסרו ולאור עמדתו כלפי העבירות נושא מאסרו גם לא הביע נזקקות להשתתף בהיליך זהה.

אף אנו, כמו הוועדה, איננו מתעלמים מתקודמו החובי של האסיר במהלך מאסרו, מיציאתו לחופשה אחת במהלך מאסרו ומתחלום הפיזי והקנס, אך אין באלה כדי להפחית את מסוכנותו של המשיב לרכוש הציבור אם ישוחרר על תנאי, ولو בתנאי התוכנית הטיפולית של מרכז "התחלת חדשה".

לאור כל האמור לעיל, החלטת הוועדה נושא העירה סוטה ממתחם הסבירות וambil'ו שאנו מתעלמים מההלהכה הפסוקה לפיה ערכאה שיפוטית לא תעריך בהחלטת ועדת שחרורים אלא אם היא סוטה ממתחם הסבירות, אנו מקבלים את העירה ומבטלים את ההחלטה הוועדה מיום 14/10/2013 לשחרר את המשיב על תנאי.

ניתן והודיע היום ט"ז חשוון
תשע"ה, 09/11/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמשיב 2.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט
אהרון מקובר,
שופט

ארהם טל, נשיא
אב"ד

